

Mál nr. 5/2015
M
og
vátryggingafélagið V v. frjálsrar ábyrgðartryggingar B.

Afgreiðslustúlka datt og slasaðist þ. 31.5.2013.

Gögn.

1. Málskot móttækið þ. 7.1.2015 ásamt fylgiskjölum 1-10
2. Bréf V dags. 19.1.2015 ásamt fylgiskjölum 1-5

Málsatvik.

M vann sem afgreiðslustúlka hjá B og var á leið með drykkjarföng á bakka frá bar sem staðsettur er innanhúss, að bar sem er staðsettur utan dyra. Þegar M fór út um dyr og steig á viðarpall fyrir utan rann hún til og datt illa á bakið. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu B hjá V og telur að vinnuáðstæður hafi verið óforsvaranlegar á fasteign B og fyrirsvarsmenn B hafi vanrækt að halda gönguleiðum starfsfólks greiðum og öruggum. M segir að rignt hafi á slysdaginn og pallurinn þar sem M datt hafi verið blautur og háll. Upplýst er að fræst hafi verið í pallinn þar sem M datt til að minnka slyshættu en M telur að slík ráðstöfun dugi ekki til að varna hálkumyndun og bendir á aðrar leiðir sem ættu að geta gefið betri árangur. M byggir á því að aðbúnaður á vinnustað hafi ekki verið í samræmi við reglur laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustað og vísar M aðallega til 13. gr. laganna og VI. kafla laganna. Þá segir M að hún hafi ekki verið upplýst um þá slyshættu sem var bundin við starf hennar og vísar hún í því sambandi til 14. gr. ofangreindra laga. Þá byggir M á því að B hafi ekki fylgt reglum nr. 499/1994 um öryggi og hollustu þegar byrðar eru handleiknar. M byggir einnig á því að vinnuveitandi hafi ekki útvegað henni viðeigandi skóbúnað og hafi hún sem sumarstarfsmaður hjá B ekki fengið samsvarandi skóbúnað og fast starfsfólk B. Loks vísar M til þess að B hafi ekki tilkynnt Vinnueftirlitinu um slysið sbr. 79. gr. laga nr. 46/1980.

V hafnar bótaskyldu og telur að vinnuáðstæður hafi verið forsvaranlegar og slys M verði ekki rakið til vanrækslu af hálfu fyrirsvarsmanna B að halda gönguleiðum greiðum og öruggum. Í því sambandi vísar V til þess að rákir hafi verið fræstar í pallinn þar sem M datt og það hafi gefið góða raun og pallurinn orðið mun stamari en áður og alls ekki hálli en almennt gerist með timburpalla í bleytu. Þá segir V að eftir að rákirnar hafi verið fræstar í pallinn hafi hvorki starfsfólk né gestir slasast fyrr en M datt. V bendir á að M hafi verið búin að vinna í mánuð hjá B þegar slysið varð og búin að gera sér grein fyrir aðstæðum á vinnusvæðinu og fullfær um að meta aðstæður. V telur að reglur 499/1994 eigi ekki við í þessu tilviki og fráleitt að skór sumarstarfsfólks séu sleipari en fastráðins starfsfólks, en munurinn í skóbúnaðinum feli í sér að skór sem fastráðið starfsfólk fái veiti betri stuðning við bakið. V telur atvik málsins liggja ljós fyrir og séu nægjanlega upplýst og óumdeilt hvernig aðstæður voru og atvik að slysinu.

Álit.

Fyrir liggur að slys M var ekki tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins sbr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Atvik málsins eru þó óumdeild og auðvelt að afla sönnunar um það hvort gerð pallsins sem M steig út á þegar hún datt sé forsvaranleg eða ekki. Fullyrt er af hálfu B og á því byggt af V að M sé sú eina sem hafi orðið fyrir slysi á umræddum palli eftir að rákir voru fræstar í hann og engin andmæli eru við þeirri staðhæfingu. Ekkert liggur

fyrir um að pallurinn hafi verið óforsvaranlegur vegna gerðar gólfefnis eða ófullnægjandi frágangs og verður það ekki lagt til grundvallar þó að Vinnueftirlitið hafi ekki verið kallað á staðinn í kjölfar slyssins.

M hefur ekki sýnt fram á að stjórnendur B eða aðrir sem B ber ábyrgð á hafi vanrækt að fara að lögum nr. 46/1980 eða gerst sekir um brot sem leiddu til þess að B slasaðist. Miðað við það sem fyrir liggur í málinu verður slys M rakið til óhappatilviks en ekki til vanbúnaðar eða þess að öryggismálum hafi verið ábótavant. M á því ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu B hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu B hjá V.

Reykjavík 10.2.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.